

Våga tro

Att tro är inte att ge upp sig själv. Det är inget du flyr till eller blint följer. Men alla fyra är enade. För att våga tro på något så har det också krävts att de vågat tro på omvärlden – och på sig själva.

TEXT: ÅSE LARSSON

FOTO: AXEL FORSBERG

DET ÄR FYRA människor med starka personligheter jag möter. Människor som vågar ta plats och vågar synas och höras. Men de vågar också leva med ett öppet hjärta och möta livet även när det inte är särskilt bekvämt eller enkelt.

VI SKA PRATA om tro, om hur det är att vara, eller inte vara, troende. Om hur det är att välja, eller välja bort, en Gudstro och om hur de sökt och funnit vägen till sin egen tro. Trots att de är väldigt olika varandra så är de överens om en sak: Att tro och att välja att leva som troende är inte enbart enkelt och behagligt. Det är inget du flyr till, ingen snabb och lätt utväg, inget som automatiskt löser alla problem.

- Det är snarare något du måste kämpa med, något du bygger upp och som du alltid kommer behöva arbeta med i dig själv, säger Jonathan Andersson, skolpräst på Hjälmarred.

ANNA BOGDANOFF GÅR Bibel på Hjälmarred. Möter man Anna i korridoren så ler hon alltid och man får intrycket av att hon är en genuint varm och harmonisk tjej med ett stort och öppet hjärta. Av någon anledning så har jag tänkt mig Anna som väldigt säker och trygg i sin Gudstro och att hon också alltid varit det. Men för Anna är den kristna tron relativt ny. Den är stark och har en stor plats i hennes hjärta, men är också något som hon fortfarande arbetar med att komma överens med och acceptera.

- Kristendomen talar mycket starkt till mig, men jag förstår den fortfarande inte helt ännu. Men jag vill förstå och jag vill leva i den här tron, förklarar Anna.

Det var när Anna konfirmerades, under en personlig

förbön, som hon kom till insikt om sin egen gudstro och förklarade sig själv som kristen. Trots att detta aldrig är något som hon ångrar så betyder inte det att hon helt okritiskt accepterar allt inom den kristna tron ännu. Hon vill hitta sina egna svar först.

- Det är jobbigt och frustrerande att inte förstå Jesus helt. Men jag accepterar nuläget och fortsätter söka förståelse, avslutar Anna med bestämd röst.

FÖR DANIEL LÖFGREN, lärare på Hjälmarred, så var det tvärtom. Med en pappa som är präst så växte han upp nära den kristna tron och som en självklar del i vardagen. Till skillnad från Anna, berättar Daniel, blev han snarare tvungen att bryta med den kristna tron för att kunna hitta den i, och som en del av, sig själv. I tonåren började han ifrågasätta saker och ting. Gud, kyrkan, och allt han uppfostrats utifrån var inte längre självklart för honom.

- Jag har haft långa, jobbiga perioder när jag funderat så mycket att jag ifrågasatt om jag har en tro överhuvudtaget.

IDAG KÄNNER HAN sig stark i sin övertygelse och har kommit till en insikt där han, på sitt eget vis, förlitar sig på Gud och den kristna tron.

- Även om jag inte accepterar allt och inte känner mig hemma i alla sammanhang inom en kristna tron så har jag hittat en bastygghet, en kärna, som jag alltid har med mig som jag kan gå tillbaka till oavsett hur jobbigt jag har det, förklarar Daniel.

”Det krävs mod att våga tro och att våga lita på något så stort”

DANIEL LÖFGREN

NÄR HAN SER tillbaka på det idag så är han oerhört tacksam över att han haft sin pappa där som mött honom i hans ifrågasättande. Han har aldrig försökt övertyga Daniel utan hjälpt honom att våga möta tvivlet och funnits där för att bemöta Daniels funderingar. Daniel betonar också hur viktigt det har varit för honom att våga rannsaka och reflektera över sin tro. Han menar att det till och med kanske är en nödvändighet att ifrågasätta och granska sin tro och att detta snarare gör den starkare och mer pålitlig.

- De som inte ifrågasätter riskerar att förlora sin tro så fort något händer som inte stämmer överens med det man automatiskt bara accepterat. Ofta har de inte reflekterat och accepterat också de svåra stunderna utan stängt ut allt som är jobbigt. De får mycket svårt att ”försvara” sin tro om de inte känner den tillräckligt väl, tror Daniel.

JONATHAN ANDERSSON ÄR skolpräst på Hjälmarred. Han berättar att även han fick söka, utforska och upptäcka sin väg till tron på egen hand. Vilket han idag är väldigt tacksam för. ”Brottandet” med sin egen tro har varit viktig för att göra den stabil och verklig.

- Jag kan ibland lida med dem som är födda och uppvuxna med sin tro. De får aldrig riktigt ta beslutet själva om sin tro eftersom det är något så självklart i deras vardag. De får ingen möjlighet att reflektera och skapa en egen trovärdighet till sin tro.

FILIP TODOROVICH, ELEV på Allmän kurs, skiljer sig lite från de andra i det att han inte har valt en kristen gudstro. Han berättar att han som ung till och med kallade sig själv för ateist men att han omvärderade sin åsikt när han blev äldre och insåg vad det faktiskt innebar: Att en ateist avsåg sig all tro utanför logik och fakta. Med åren har Filip utvecklat ett öppet sinne mot världen och valt att se saker och ting med nyfikna och intresserade ögon.

- Jag har en tro – men jag tror inte på någon troslära. Jag tror på Gud men min Gud finns inte i en specifik religion. För mig är Gud ”det abstrakta” som inte går, eller behöver, förklaras.

FILIP ÄR, **PRECIS** som de andra, ”en sökare” som vågar möta och reflektera över sitt förhållningssätt till livet och till sin

tro. På grund av att han gjort detta så känner han sig idag tryggare i sig själv, förklarar han själv – han menar att han inte bara lärt känna sin tro utan sig själv. Daniel håller med om detta:

- Det krävs mod att våga tro och att våga lita på något så stort. Att tro är att ha en så stark tro på sig själv att man vågar lita på något utanför sig själv.

DET GÅR EN röd tråd genom deras beskrivningar om att tro: reflektionen och självinsikten. De har alla, på något sätt, kämpat med sina känslor och tankar för att skapa sin tro – ingen av dem har helt okritiskt valt det utifrån vad andra människor tyckt och tänkt. De har sökt och hittat sin väg och kommit till sin insikt. De har accepterat att tro inte är något som gör världen vacker eller som häver allt mörker men att den är ovillkorlig, att den finns där, och stannar kvar, även i de svårare stunderna. ■

FAKTA

TRO Grundelement i det religiösa livet. Föreställningar erkänns som sanna, tillit till en gud/gudar/något gudomligt.

ATEIST Avsaknad av eller avståndstagande från tro på någon gud, gudar och högre makter.

FÖRBÖN Förbön i gudstjänster där församlingen gemensamt ber för nydöpta, nygifta, för behövande, för sig själv, för världssamfundet, samhället etc.

PERSONLIG FÖRBÖN Andra som ber för dig. förbön bes oftast högt så att förbönsökanden kan höra den. Som förstärkning använder man sig ofta av ”handpåläggning” där man lägger en hand på den förbönsökande.

